

Matúš Zajac: Vatikán (z cyklu Podoby viery), 2004

Fotografia, 70 x 50 cm

Zmŕtvychvstanie Ježiša Krista si sprítomňujeme každý rok počas najväčšieho kresťanského sviatku, ktorým je Veľká noc. My dnes už vieme, že Ježišove poslanie sa naplnilo práve jeho ukrižovaním a zmŕtvychvstaním, no sme pozvaní, aby sme tieto udalosti prežívali vždy nanovo. Keď sa pokúsime vžiť do situácie Ježišových učeníkov, možno nám to pomôže predstaviť si, v akom zmätku sa pravdepodobne ocitli. Udalosti Veľkej noci boli pre nich ozajstnou skúškou viery v toho, ktorého dôverne poznali a oddane nasledovali.

Na Bielu sobotu kresťania bdejú a meditujú pri Kristovom hrobe, očakávajú jeho vzkriesenie. Počas veľkonočnej meditácie si môžeme spolu s učeníkmi nanovo položiť otázku, ako by sme reagovali na slová Márie Magdalény, ktorá učeníkom ako prvá oznámila: „*Videla som Pána*“ (Jn 20, 18). Alebo ako by sme konali na mieste Tomáša, ktorý – keďže nebol s ostatnými učeníkmi, keď sa im zjavil vzkriesený Ježiš –, povedal: „*Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoj prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím*“ (Jn 20, 25). Ako by sme dnes my reagovali pri osobnom stretnutí s Kristom, ktorý práve vstal z mŕtvych? Pochybnosti a neistota, ktoré učeníkov sprevádzali, nie sú neznáme ani nám – dnešným Ježišovým nasledovníkom. Môžeme ich však prijať ako šancu, vďaka ktorej môže naša viera rásť a smerovať k väčšej autenticke, pravdivosti a hĺbke.

Vzkriesený Kristus sa vo výtvarnom umení zobrazoval ako víťaz, so zástavou vzkriesenia s červeným krížom. Fotografia Matúša Zajaca však nie je ikonografickým, ale skôr symbolickým zobrazením. Je to dokumentárna fotografia zachytávajúca pútnikov na audiencii u pápeža Benedikta XVI. na Námestí sv. Petra vo Vatikáne. Pohľad hore symbolicky smeruje aj náš zrak do neba, kam Ježiš štyridsať dní po zmŕtvychvstaní vystupuje. Ako hovorí v Jánovom evanjeliu: „*Veru, veru, hovorím vám: Uvidíte otvorené nebo a Božích anjelov vystupovať a zostupovať na Syna človeka.*“ (Jn 1, 51). Pohľad do neba bol v ťažkých chvíľach povzbudením aj pre mnohých svätých. Napríklad pre bl. sestru Zdenku Schelingovú bol znamením nádeje: „*Za mrakmi je moje milované slnko.*“

František Mikloško sa v rovnomennej publikácii vyjadril o fotografickom cykle *Podoby viery*, v rámci ktorého autor mapoval prejavy viery v rôznych častiach sveta, takto: „*Matúš Zajac, vedený svojou intuíciou, nám sprostredkúva neuchopiteľné slovo bázeň v najrozličnejších podobách. ... Ak je vnútornou líniou týchto fotografií bázeň, v ňom sa završujú aj otvárajú do budúcnosti. V prorokovi Jeremiášovi sa píše: »Uzavriem s nimi večnú zmluvu, ktorou im neprestanem robiť dobro; vložím im do srdca svoju bázeň, aby sa odo mňa neodklonili.« (Jr 32, 40). Matúš Zajac laicky zachytáva to, o čom hovorí spomínaný prorok.*“



Matúš Zajac (*1971, Bratislava) študoval fotografiu na Filmovej a televíznej fakulte Akadémie múzických umení v Prahe a na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Ľubo Stacho). Venuje sa dokumentárnej a portrétnej fotografii. Sledované témy zaznamenávané v rôznych častiach sveta rozvíja v cykloch, ktoré majú charakter sociálnych sond do stavu spoločnosti. Ako fotograf pracuje pre časopis .týždeň. Pedagogicky pôsobí na katedre žurnalistiky Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave. Je nositeľom viacerých ocenení zo súťaží Slovak Press Photo a Czech Press Photo. Vystavuje doma i v zahraničí, v roku 2011 mu vyšla monografická publikácia *Podoby viery*.



*„Veru, veru, hovorím vám: Uvidíte otvorené nebo a Božích anjelov
vystupovať a zostupovať na Syna človeka.“ (Jn 1, 51)*